

KOUZLO STARÝCH PŘÍBĚHŮ ANEB ZPRÁVA O SETKÁNÍ S BOHUMILEM MÁLKEM

Společná fotografie z našeho setkání

Rozhovor s Bohumilem Málkem nám domluvila maminka naší redaktorky Martinky, která pracuje v domově pro seniory v České Skalici. Pan Málka se totiž právě v té době dožil neuvěřitelných sta let. Na rozhovor jsme se moc těšili, zároveň jsme měli trochu obavy, zda si budeme s pánem, který je přibližně o devadesát let starší, rozumět. Naše obavy byly ale zbytečné: pan Málka byl moc milý stejně jako jeho žena Viktorie, která některé odpovědi doplňovala a upřesňovala. Došlo i k některým úsměvným momentům, jako když jsme se zeptali pana Málka, jestli měl nějaké koníčky. Potvrdil, že ano, protože ke statku, kde vyrůstal, koně samozřejmě patřili... Z odpovědí pana Málka, které najdete v rozhovoru 10. čísla časopisu Čalamáda, je znát, že pan Málka byl celý život pozitivní a život měl rád. Možná právě proto se dožil tak vysokého věku.

ČALAMÁDA

Směs zajímavého čtení ve vysmátém nálevu

Vyšlo ve Středisku volného času Bájo Česká Skalice v lednu 2010 | Číslo 10

Milí čtenáři,

tuto Čalamádu uvařili noví kuchtíci a vyzkoušeli (jak jinak) nový nálev. Tentokrát bude pěkně ostrý, protože jako hlavní téma si zvolili strašidla. Do sklenic proto nakrájeli strašidelné příběhy a básničky, vtípky i čer(ve)nou kroniku. Na to vše si pěkně posvítili, takže po ochutnání této Čalamády už jistě budete vědět, jak rádí novinářský šotek, co dokáží strašidla nejen na hradech, ale i v počítačích. Kromě toho, že naše kuchařky a kuchaři umí Čalamádu zamíchat, stihnou k tomu ještě číst, jejich nejoblíbenější knihy najdete na straně sedm. Čas z byde samozřejmě i na rozhovor, zvláště, když je zajímavý jako ten v tomto čísle. Mladí reportéři si povídali o dětství, práci i zájmech pana Málka, který v říjnu oslavil stoleté narozeniny. Před uzávěrkou našeho čísla jsme se dozvěděli, že letošních Vánoc se pan Málek už nedožil. Jsme rádi, že jsme měli příležitost se s ním seznámit. Dobré čtení přeje

Martina

Foto: Jan Kleprlík

ŠEL JSEM Z PRÁCE DO PRÁCE ...

V pondělí 2. listopadu nás pan Bohumil Málek a jeho žena Viktorie uvítali v pokojíku domova důchodců. Znali se už od mládí. Seznámili se v hospodě v Račicích nad Trotinou, kam paní Málková jezdila na výpomoc ke své sestře. Tehdy jí bylo devatenáct a panu Málkovi šestadvacet let. Dohromady se ale dali až v důchodovém věku. Tito milí a usměvaví manželé už toho dost pamatují. Vždyť pan Málek nedávno slavil úctyhodné sté narozeniny. Povídal si s námi o všem možném – o dětství, práci i zájmech.

Pan Bohumil Málek oslavil v říjnu 2009 sté narozeniny. Reportéři Čalamády se proto vydali do domova důchodců Na Třešňovce, aby ho vyzpovídali. Povídali si nejen s ním, ale i s jeho ženou Viktorií.

Dětství

Jaké to bylo, když jste byl malý?

Tatínek bojoval v první světové válce a tak jsme my děti musely pomáhat mamince. Pásly jsme husy, krávy. Bylo nás pět dětí. Měl jsem dvě sestry a dva bratry.

Kam jste chodil do školy?

Nejdříve v Račicích nad Trotinou, později jsem chodil do Smiřic.

A jak to ve třídě vypadalo?

Jak? Byly tam lavice, tabule, kamínka,

v kterých se zatápělo. Zrovna já jsem seděl blízko a tak jsem přikládal. Ve třídě bylo teplo, někdy až moc. V jedné třídě nás sedávalo kolem čtyřiceti.

Učil jste se rád?

Ale ano, rád. Nejraději jsem měl češtinu.

Vzpomínáte na svého prvního pana učitele?

Vzpomínám. Byl to slušný člověk a na nás hodný. Druhý učitel byl přísnější, měl rákosku a kluci od něho někdy dostali na zadek.

Pan Bohumil Málek (1909 - 2009) se narodil v Račicích nad Trotinou. Pocházel ze zemědělské rodiny. Vychoval dvě dcery.

Ve vašem dětství ještě nebyly žádné počítače, s čím jste si jako kluci hráli? Jaké byly vaše oblíbené hry a hračky?

Hráli jsme kopanou, koupali se v říčce Trotince. V zimě jsme také bruslili. Řeka se rozlila po lukách a my měli krásné kluziště. A paní Málková dodává: „ Za našeho dětství jsme si pěkně užívali přírody. Hráli jsme si všichni dohromady, celá vesnice. A od jara až do podzimu jsme chodili bosí. A oblečení se přešívalo, předávalo se ze starších na mladší.“

Měli jste doma nějaká zvířata?

Měli jsme všechna zvířata, která do hospodářství patří – koně, krávy, prasata, psy i kočky. V období masopustu jsme dělali zabíjačku. Říkalo se: „On dneska nepřijde, maj doma masopust. A dělala se i všelijaká legrace. Maso

se rozdávalo sousedům. Hospodářství jsme měli takové střední, ale později nám ho vzali.

Čím jste chtěl být, když jste byl malý (jako my)?

Prál jsem si chodit do lesa, být hajným.

Byl jste hodné dítě, nebo jste tropil nějaké lotroviny?

Hráli jsme všelijaké hry a u toho jsme se museli chovat slušně.

Práce

Pracoval jste v zemědělství - co všechno jste tedy vlastně dělal?

Staral jsem se o koně, krmil je, hřebelcoval. A když bylo potřeba, tak jsem obstaral i hovězí dobytek a prasata. Někdy chasa odešla a člověku zůstalo vše na krku. Šel jsem z práce do práce a někdy jsem se ani pořádně nevyspal.

A líbila se vám ta práce?

Musela se líbit. Byl jsem rád, že jsem měl práce dost, každý neměl tak velké hospodářství.

Pan Málek rád cestoval, zpíval a hrál divadlo

Jak se vaše práce změnila po roce 1948?

Statek nám vzali a já jsem pak pracoval na státním statku v Hoříněvsi. Jezdil jsem s koňmi.

Kde jste byl, když nás obsadili Rusové?

Doma.

A kladli jsme Rusům nějaký odpor?

Nekladli. Ti si dělali co chtěli, na ně jsme byli slabí.

Zájmy

Prý jste rád zpíval, naučil jste se také hrát na nějaký hudební nástroj?

Ne, ale zpíval jsem velmi rád. Také jsem chodil do sokola a hrál jsem divadlo.

Jaké role jste hrál? A kde se představení konala?

Hráli jsme v Račicích v hospodě i venku v přírodě. A role? Byly všelijaké. Hrály se většinou veselohry a lidi chodili. Podívat se přišla celá vesnice. Jejej, někteří stáli až na hnoji.

Četl jste? Jaká je vaše nejoblíbenější kniha - kniha vašeho srdce?

Zajímají mě dějiny.

Prý jste rád cestoval, kam jste se podíval?

Rád jsem navštěvoval Prahu.

Bylo tehdy snadné cestovat?

Ale jo, jezdil jsem na kole. Objel jsem celé Čechy. Třeba celých čtrnáct dní jsem neslezl z kola. Spal jsem u známých, i venku v přírodě. Stále jsem byl v luftu.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Když je jídlo dobré, tak mi chutná všechno. Pochutnám si třeba na krupicové kaši.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Líbí se mi všechno, tak nebudu nic hanět. Líbí se mi všechno.

Děkujeme za rozhovor a přejeme dodatečně k vašim stým narozeninám vše nejlepší.

Také děkuji.

Po rozhovoru nás čekalo ještě sladké překvapení